

Leonardo da Vinci

Leonardo da Vinci

Leonardo da Vinci(1452-1519), artist florentin, unul dintre marii maeștri ai Renașterii, pictor celebru, arhitect, inginer, sculptor și om de știință. Profunda lui dragoste pentru cunoștință și cercetare a fost cheia încercărilor sale artistice și științifice. Inovațiile sale în domeniul picturii au influențat cursul artei italiene pentru mai mult de un secol după moartea sa, și studiile sale științifice – în anatomie, optică și hidraulică – au anticipat multe dintre realizările științei moderne.

Viața timpurie din Florența

Leonardo s-a născut în micul oraș Vinci, de lângă Florența, în Toscana. A fost fiul unui notar florentin bogat și a unei țărănci. În mijlocul anilor 1460, familia s-a stabilit în Florența, unde Leonardo a primit cea mai bună educație. A avansat rapid social și intelectual. Arăta bine, vorbea ușor, și era un muzician bun. În 1466 a devenit ucenicul lui Andrea del Verrocchio, cel mai bun pictor și sculptor al acelor timpuri. În atelierul lui, Leonardo a învățat multe lucruri, de la pictura altarelor la crearea uriașelor proiecte sculpturale în marmură și bronz. În 1472 a fost admis în gilda pictorilor din Florența, și în 1476 era considerat tot ucenicul lui Verrocchio.

În 1478, Leonardo a devenit un artist independent. Prima lui comandă a fost pictarea altarului capelei primăriei florentine, pe care nu a executat-o. Prima sa pictură a fost Adorația magilor, începută în 1481 și neterminată. Alte lucrări atribuite tinereții sale au fost portretul lui Ginevra de' Benci, și neterminata Sf. Jerome.

Viața în Milan

În jurul anului 1482, Leonardo a intrat în serviciul lui Ludovico Sforza, ducele Milanului, din cauza unei scrisori în care îi spunea ducelui că poate construi poduri portabile, că știa tehnica construirii tunurilor, că putea construi vehicule blindate, catapulte și alte mașini de război, că putea executa sculpturi în marmură, bronz și lut. A servit drept inginer șef în numeroasele acțiuni militare, fiind în același timp arhitect. În plus, l-a asistat pe matematicianul Luca Pacioli în scrierea tratatului *Divina Proportione*.

Probele arată că avea ucenici și elevi în Milan, pentru care a scris diverse texte, strânse mai târziu în *Tratatul despre Pictură*. Cea mai importantă pictură în timpul șederii la Milan a fost *Fecioara stâncilor*. A lucrat la pictură mult timp, dar avea un obicei de a nu termina ce începuse. Din 1495 în 1497, Leonardo a lucrat la capodopera sa, *Ultima Cină*. Din nefericire, uzul experimental al uleiului pe tencuială a condus la probleme tehnice, și până în 1500 pictura a început să se deterioreze.

Fecioara stâncilor este una dintre cele mai celebre picturi dintre cele produse în cei 17 ani petrecuți în Milan. Este cunoscută în două versiuni. Prima, datând din 1485, este expusă la Luvru. A doua, completată în 1506, se află la Galeria Națională din Londra.

În timpul șederii sale la Milan, Leonardo a produs alte picturi și desene (dintre care cele mai multe s-au pierdut), desene arhitecturale și modele pentru domul catedralei din Milan. Cea mai mare comandă a sa a fost pentru o statuie ecvestră a lui Francesco Sforza, tatăl lui Ludovico, pentru curtea castelului Sforzesco. În decembrie 1499, familia Sforza a fost alungată din Milan de forțele franceze. Leonardo a făcut modelul din lut, dar metalul destinat statuii a fost folosit pentru tunuri. Modelul a fost distrus de soldații francezi, care l-au folosit pe post de țintă. După aceasta, Leonardo s-a întors în Florența.

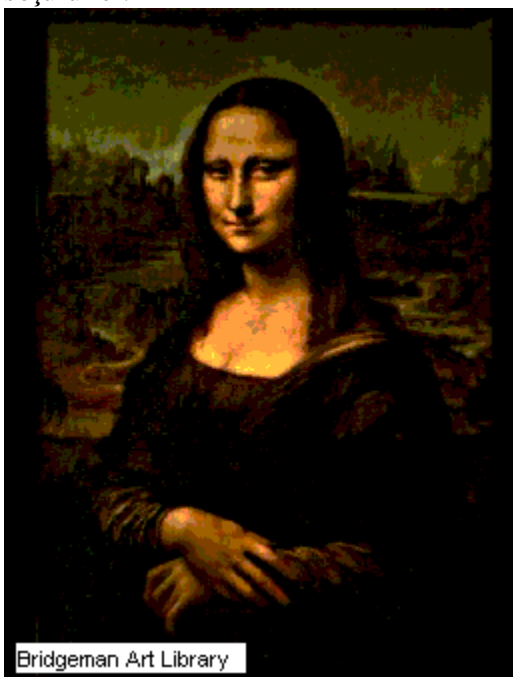

Cina cea de taină este una dintre cele mai faimoase picturi religioase ale lui Leonardo. Fresca surprinde momentul în care Iisus își anunță discipolii că a fost trădat. Deoarece Leonardo a pictat scena într-un amestec de ulei care nu a aderat la perete, fresca s-a deteriorat

Reîntoarcerea în Florența

În 1502, Leonardo a intrat în serviciul lui Cesare Borgia, ducele Romagnei și fiul papei Alexandru al VI-lea. În funcția sa de arhitect și inginer, Leonardo a supravegheat munca la fortărețele de pe teritoriul papal din centrul Italiei. În 1503 devenea membru al comisiei de artiști care trebuiau să decidă locul statuiei lui Michelangelo, *David*. La sfârșitul anului, Leonardo a început să proiecteze decorarea mării săli a palatului Palazzo Vecchio. Subiectul era lupta de la Anghiari, o victorie florentină în războiul cu Pisa. A realizat multe desene pentru această pictură și a realizat o schemă în mărime naturală, dar nu a terminat pictura. Schema însuși a fost distrusă în secolul 17, și pictura a supraviețuit numai prin copii, dintre care cea mai faimoasă e cea realizată de Rubens.

În timpul acestei șederi la Florența, Leonardo a realizat mai multe portrete, dar singurul care a rezistat este faimosul tablou *Mona Lisa*, una dintre cele mai renumite picturi care a existat. Este cunoscută și drept *La Gioconda*, după presupusul nume al soțului ei.

Mona Lisa a fost pictura preferată a lui Leonardo da Vinci. Au fost avansate multe teorii privind zâmbetul misterios al femeii și identitatea ei.

Călătoriile sale și moartea

În 1506, Leonardo s-a dus din nou la Milan, la chemarea guvernatorului francez, Charles d'Amboise. Anii următori a fost pictorul curții lui Louis al XII-lea al Franței, care se odihnea atunci în Milan. Următorii șase ani, Leonardo și-a împărțit timpul între Milan și Florența, unde își vizita frații și surorile vitrege și avea grijă de moștenirea sa. În Milan a continuat proiectele sale ingineresti și a lucrat la o statuie ecvestră pentru Gian Giacomo Trivulzio, comandantul forțelor franceze din oraș. Chiar dacă statuia nu a fost terminată, schițele sale s-au păstrat. Din 1514 în 1516 Leonardo a trăit în Roma sub patronajul papei Leo al X-lea. A fost găzduit în palatul Belvedere și se pare că s-a ocupat în principal cu experimentele științifice. În 1516 a călătorit în Franța pentru a lucra pentru

Francis I. Și-a petrecut ultimii ani ai vieții în castelul de Cloux, lângă Amboise, unde a murit pe 2 mai, 1519.

Picturi

Deși Leonardo a creat un număr mic de picturi, dintre care multe au rămas neterminate, a fost totuși un artist inventiv și influent. În primii ani ai vieții, stilul său s-a apropiat de acela al lui Verrocchio, dar s-a îndepărtat treptat de stilul rigid al învățătorului său.

Deoarece nici un proiect al lui Leonardo nu a fost completat, apropierea lui către arta tridimensională poate fi judecată doar din desenele sale. În desenele sale arhitecturale, el demonstrează talentul său în lucrul cu formele masive.

Drept om de știință, Leonardo s-a ridicat deasupra contemporanilor săi. Teoriile sale artistice, precum inovațiile artistice, se bazau pe observarea atentă și documentarea precisă. A înțeles, mai bine decât oricine, importanța observației științifice precise. Din nefericire, la fel cum nu reușea să termine operele sale, tot așa nu a reușit să completeze tratatele despre o varietate de subiecte științifice. Teoriile sale sunt păstrate pe multe caiete de notițe, majoritatea scrise în oglindă. Deoarece au fost scrise așa, descoperirile sale nu au fost descifrate în timpul vieții sale. Leonardo a anticipat multe dintre descoperirile timpurilor moderne. În anatomie a studiat circulația sângelui, a făcut descoperiri în meteorologie și geologie, a înțeles efectul lunii asupra mareelor ș.a. A fost printre creatorii hidraulicii și probabil a descoperit hidrometrul. Schemele sale despre canalizarea râurilor tot mai au valoare practică. A inventat un mare număr de mașinării ingenioase, dintre care foarte multe aveau potențial, una dintre acestea fiind un costum de scafandru. Dispozitivele sale zburătoare, chiar dacă nu funcționau, stau la baza principiilor aerodinamice moderne.

Ornitopterul a fost una dintre cele mai intrigante idei științifice explorate de Leonardo da Vinci. Chiar dacă invențiile nu au fost construite niciodată, desenele erau făcute cu măiestrie. Ornitopterul a fost rezultatul fascinației artistului pentru zborul păsărilor.